

optrykte skrivelse fra foreningen af høj- og landbrugsskoler giver denne, idet den dog fremsætter ønsker om ændringer på visse punkter, ligeledes udtryk for tilfredshed med loven som helhed.

Under hensyn hertil, og da ministeriet må finde, at det tjener sklerne bedst, at der skabes ro og fasthed i den om højskolerne gældende lovgivning i lighed med, hvad der var tilfældet i årene 1913—1942, skal jeg foreslå loven vedtaget uforandret alene med den ændring, at revisionsbestemmelserne bortfalder.

Man er dog i ministeriet enig med foreningen af høj- og landbrugsskoler i, at den stedfundne prisudvikling har gjort *en forhøjelse af det i loven fastsatte bygningstilskud påkrævet*, men da det drejer sig om en følge af prisudviklingen, som må forudsættes at blive stadige bevægelser underkastet og atter at kunne blive nedadgående, er man af den opfattelse, at det vil være mest hensigtsmæssigt at råde bod på dette forhold uden nogen lovændring, men ved *bevilling på finansloven af et ekstratilskud*, afpasset af den til enhver tid herskende pris-situation, hvilken fremgangsmåde man foretrækker, så meget mere som det tilsvarende forhold gælder en række andre love, som ellers også skulle forelægges til revision.“

De ønsker, som er fremført af *foreningen af høj- og landbrugsskoler*, går ud på følgende:

1) Forhøjelse af tilskuddet til bygningsudgifter, 2) adgang til opnåelse af statslån mod lempeligere rente end nu, og således at lån kan opnås også til modernisering af bestående skoler, alt forudsat at den ydede støtte kun kommer skolevirksomheden til gode, 3) dispensationsmulighed forsåvidt angår det i lovens § 4 som tilskudsretning krævede årsevtal, og 4) anerkendelse af 3 måneders vinterkursus som tilskudsberettigede ligesom 3 måneders sommerkursus.

Endelig peger foreningen på, at der 5) stadig blandt halvårs-lærerne er utilfredshed med den af ministeriet anvendte, ganske vist logisk set uangribelige forholdsmæssige beregningsmåde vedrørende alderstillægget for disse lærere, ligesom 6) forstandere, der er ansat før 1946, har vanskeligt ved at finde sig til rette med, at de ikke, således som senere ansatte forstandere, har fået deres læreranciennitet godskrevet ved fastsættelsen af deres forstanderanciennitet.

Under sagens 1. behandling i landstinget drøftede man disse og forskellige andre spørgsmål. Lovforslaget henvistes derefter til et udvalg, hvis arbejde resulterede i, at man enedes om at foreslå den forannævnte tilføjelse til lovforslaget. I den enstemmige betænkning, der er ledsaget af flere bilag, udtales bl. a.: